

پدیدار/ نمود (ش.ش)

پدیدار/ نمود (ش.ش) **حالت و وضعیتی** برای «مدرک» (امر ادراک شونده) است و به وجه ادراکی و صورت ذهنی از یک پدیده اشاره دارد. مثلاً قرمزی برای خون امری است که برای ما پدیدار می شود و نمی دانیم که آیا در نفس الامر اصلاً رنگ وجود دارد یا نه (یا مصداقاً قرمزی وجود دارد یا نه) پس می گوئیم خون در پدیدارش قرمز است (و نسبت به نفس الامر سکوت یا توقف می کنیم)

«پدیدار» یا «نمود» در برابر «بود» است. «بود» قرمزی در نفس الامر در گزاره ی فوق مسکوت است. شوری، زیبایی، روشنائی، پدیدارند. همیشه وقتی پدیدار یک پدیده را مطالعه می کنیم و به نحوه ی ادراکی آن بسنده می کنیم در واقع از کاوش پدیده در نفس الامر، اعراض کرده ایم.